

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	15.30 Szent László fiúkör (5-8. osztály)
	19.00 Fialat házások
Kedd	18.00 Haladó katekumen
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Csütörtök	19.30 Kezdő katekumen
Péntek	14.30 Felső ifjúsági csoport (szentségekre is készülő)
	18.00 Gimnazista ifjúsági csoport Egyetemista csoport
Szombat	9.30 Ministráns-foglalkozás

Hirdetések

1. Szeptember utolsó vasárnapján az Egyházban mindig a **Szentírás**, Isten nekünk írt szerelmes levele kerül előtérbe. Újítsuk meg vele a kapcsolatunkat, engedjük, hogy formálja életünket Isten szava!
2. Hirdetjük, hogy gyermekeink számára, akik megfelelően felkészültek az Eucharisztia vételére két éven keresztül, azoknak **október 22-én, a fél10-es szentmisében lesz az elsőáldozás.**
3. **Oktober 7-én nagymarosi ifjúsági találkozó, október 14-én pedig egyházközségi kirándulás** lesz. Részletek a templom hirdetőtábláján találhatóak.
4. Hirdetjük a testvéreknek, hogy a **bérmálkozásra való felkészülés** egyetemista kor végéig a péntek esti ifjúsági csoportokon, az ennél idősebbeké a csütörtöki katekumen alkalmakon történik.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2017. szeptember 24. IX. évf. 30. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 25. - Szentírás vasárnapja

Mert hasonló a mennyek országa a házigazdához, aki korán reggel kiment munkásokat fogadni a szőlőjébe. Miután napi egy dénárban megegyezett a munkásokkal, elküldte őket a szőlőjébe. Amikor a harmadik óra körül is kiment, látott másokat is ott ácsorogni tétlenül a piactéren. Azt mondta nekik: „Menjete ki ti is a szőlőbe, és ami igazságos, megadom majd nektek.” Azok elmentek. Azután a hatodik és a kilencedik óra körül ismét kiment és ugyanígy tett. Mikor a tizenegyedik óra körül kiment és megint talált ott ácsorgókat, azt mondta nekik: „Miért álltok itt egész nap tétlenül?” Azt felelték neki: „Mert senki sem fogadott fel minket.” Erre azt mondta nekik: „Menjete el ti is a szőlőbe.” Amikor beesteledett, a szőlő ura így szólt intézőjéhez: „Hívd a munkásokat, és add ki nekik a bérüket, kezdve az utolsóktól az elsőig.” Jöttek azok, akik tizenegy óra körül kezdtek, és kaptak egy-egy dénárt. Mikor az első sorra kerültek, azt gondolták, hogy többet fognak kapni, de ők is csak egy-egy dénárt kaptak. Amikor megkapták, zúgolódnak a gazda ellen: „Ezek az utolsók csak egy órát dolgoztak, és egyformán kezelted őket velünk, akik viseltük a nap terhét és hevét.” Ő azonban így válaszolt az egyiküknek: „Barátom! Nem vagyok

veled igazságtalan. Nem egy dénárban egyeztél meg velem? Fogd, ami a tiéd, és menj! Én ennek az utolsóknak is annyit akarok adni, mint neked. Vagy nem szabad azt tennem az enyémmel, amit akarok? Rossz szemmel nézed talán, hogy én jó vagyok?" Így lesznek az utolsókból elsők és az elsőkből utolsók.

Útravaló

Hittanórán mondta az egyik fiatal, hogy nagyon szereti az evangéliumokat, a Jézussal kapcsolatos történeteket, de már sokszor hallotta őket, s már nem jelentenek számára újdonságot. Papként, amikor készülök a prédikációkra, mindig az az első, amikor végig tanulmányozom a szövegeket, s felteszem a magam számára a kérdést: itt és most, mit akarsz üzeni nekem, Jézusom, hogyan akarsz nevelni és formálni engem. Hiszen a Szentírás Isten kimondott szava, ami segít bennünket alakulni, változni, így nincs olyan történet, példázat a Bibliában, amely ma ne lenne, lehetne aktuális. Csak sokszor nem tesszük fel a kérdést, hogy mit akarsz Uram ma nekem tanítani, mivel akarsz a lelkemet megérinteni, s magadhoz ragadni?

Az első keresztények komolyan éltek a közösségi életüket, az Apcselben ezt olvassuk: „Állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban. A hívek mind ugyanazon a helyen tartózkodtak, és közös volt mindenük. Birtokaikat és javaikat eladták, s az árát szétosztották azok közt, akik szükségét szenvedtek. Egy szívvel-lélekkel mindennap összegyűltek a templomban. Dicsőítették az Istent, és az egész nép szerette őket. Az Úr pedig naponként növelte az üdvözültek számát ugyanott”.

Isten ma is ilyen közösségeket szeretne, de ehhez szükséges van az ő segítségére és támogatására. Ezért adta Isten a szentségeket, s a Szentírást...

Szent Ágoston „Vallomások” című könyvéből

Gondolataim mindig mélyebbre hatoltak. Mikor aztán lelkem titokzatos mélységeit felkutatták és nyomorúságomat a maga egész mivoltában szemeim elé összehordták, rettentő vihar támadt bennem, amelynek nyomában eleredt könnyeim zivataros áradata. Úgy éreztem, hogy egyedül jobb lesz elsírnom könnyeimet. Egyszer csak fiú- vagy leányhangot hallok a szomszéd házból. Énekelt s ezt ismételte: Tolle, lege! Tolle, lege! Vedd, olvasd! Vedd, olvasd!

Arcom pillanat alatt megváltozott, s lázasan kutattam emlékezetemben, van-e valami olyan játékfajta, amelyben a gyermekek ehhez hasonló éneket szoktak énekelni, de nem emlékeztem, hogy bármikor hallottam volna. Visszanyomtam könnyeim áradatát s felugrottam, mert égi parancsot láttam e jelben, hogy nyissam ki a Szentírást s olvassam el a szemembe ötlő legelső fejezetet. Visszasiettem tehát oda, ahol Alypius ült, mert odatettem az Apostol könyvét, mikor fölkeltem onnan. Fölkaptam, kinyitottam s egyetlen hang nélkül olvastam azt, amire tekintetem legelőször esett: „Ne éljetez tobzódásokban és részegeskedésekben, kicsapongásban és tobzódásban, versengésben és irigykedésben, hanem öltözzetek az Úr Jézus Krisztusba, és a testet ne ápoljátok a kívánságok szerint” (Róm 13,13).

Nem akartam továbbolvasni. Nem is volt szükséges. Amint ugyanis a mondat végére értem, mintha a biztos megnyugvás fénye árasztotta volna el szívemet, a kételkedésnek utolsó árnyéka is eloszlott belőlem. Magadhoz fordítottál ugyanis egészen. Már nem kíváncsoztam feleség után, már nem voltak földi reményeim, hanem együtt álltam anyámmal a hit irányzóján, ahol engem sok-sok évvel ezelőtt neki megmutattál.